

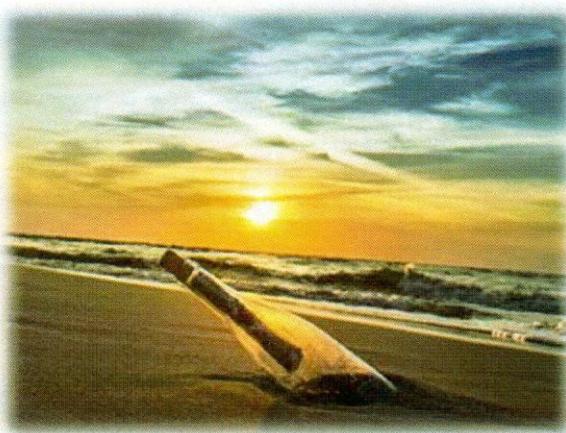

Pán praví: Spásu lidu jsem já. Budou-li ke mně volat v jakémkoli soužení, vyslyším je a budu jejich Pán navěky.

1. čtení: Iz 55,6-9 2. čtení: Flp 1,20c-24.27a Ev.: Mt 20,1-16a

Žl 145 Blízký je Hospodin všem, kdo ho vzývají.

ČÍM MI VÝHROŽUJE TENTO SVĚT, JE MI K SMÍCHU

nepřinesli a určitě si odtud také nic nebudeme moci odnést. (Srov. 1 Tim 6,7)

Takže nic nedbáme toho, čím hrozí tento svět, a co mi nabízí, je mi k smíchu. Z chudoby strach nemám, nejsem chtivý bohatství. Smrti se nebojím, žít netoužím, leda pro vaše dobro. Právě proto vám připomínám, co se děje, milovaní, a prosím vás, abyste neztráceli naději.

Což neslyšíš, jak Pán říká: Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mé, tam jsem já uprostřed nich? (Mt 18,20) A že by nebyl tam, kde je tolik lidí spojeno poutem lásky? Mám přece jeho záruku. Nebo snad spolehlám na vlastní síly? Mám to od něho černé na bílé. O to se mohu opřít, na to se mohu spolehnout, tady vždycky najdu klidný přístav. Byť se otřásá celý svět, já

Dotírají na nás přívaly a hrozivé bouře. Ale nebojíme se, že nás zaplaví, protože stojíme na skále. Ať sebevíc zuří moře, skálu neroztrží, ať sebevíc se zdvihá vlnobití. Ježíšovu lodičku nezatopí. A tak se ptám: Čeho bychom se báli?

Snad smrti? Pro mě život je Kristus a smrt ziskem. (Flp 1,21)

Nebo snad vyhnanství? Nu řekni! Hospodinu náleží země i to, co je na ní. (Žl 24 /23,1)

Nebo že nám propadne majetek? Nic jsme si na svět

vlastním jeho přípis, čtu si jeho slova, v nich mám své hradby a svou stráž. Jaká že jsou to slova?
Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa! (Mt 28,20)

Kristus je se mnou, koho bych se bál? Aťsi proti mně běsní přívaly vod, a třeba celé moře, třeba i hněv mocných; nic z toho pro mě nemá větší cenu než pavučina. A kdyby mě tu nezdržovala vaše opravdová láska, hned dnes bych se nezdráhal jít jinam. Vždycky si totiž říkám: Pane, buď vůle tvá (Mt 6,10). Udělám, ne co chce tenhle nebo tamten, ale co chceš ty. V tom je má pevnost, má nepřistupná skála, má spolehlivá opora. Chce-li to Bůh, budiž. Chce-li, abych tady zůstal, díky mu. A chce-li snad, abych byl kdekoli jinde, zase mu děkuji. A všude, kde jsem, jste také vy, všude, kde jste vy, jsem i já, neboť jsme jedno tělo a tělo patří k hlavě jako hlava k tělu. Dělí nás vzdálenost, ale spojuje láska, a tak ani smrt nás nemůže rozdělit. A kdyby třeba i mé tělo umřelo, má duše bude žít a bude myslit na svůj lid.

(Z homilií svatého Jana Zlatoustého, www.pastorace.cz)

Koutek pro děti

2. Odpuštění

„*Pane, kolikrát mám odpustit svému bratu, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?*“ Ježíš mu odpověděl: „*Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.*“

Děti už měly první týden školy za sebou. Trochu je mrzelo, že nesedí spolu, ale Johanka se rychle skamarádila se sousedkou Aničkou a Jonáš si začal povídат s Honzíkem. A ve středu došlo k veliké hádce. Začalo to tak, že si Jonáš toho rána zapomněl doma svačinku. Maminka musela dnes někam brzy odjet. Všechno mu sice připravila, ale Jonáš nechal po snídani balíček na stole. O přestávce, když všichni svačili, byl smutný. Měl hlad, Johanka se veselé smála s děvčaty a vůbec si ho nevšímal. Právě dojedla poslední zbytek makového koláče. Naštvaný Jonáš se k ní příloudal: „Mohlas mi aspoň kousek nechat!“ „Proč?“ divila se Johanka. Ale Jonáš se otočil a šel zpátky do své lavice trucovat. „Ten je ale divný,“ uslyšel za sebou Katčinu poznámku a dívčí smích. „Nesměje se s nimi i Johanka?“ mračil se Jonáš ještě více. Když v poledne zazvonilo, popadl své věci, ani se neohližel. V jidelně si sedl schválně mezi kluky tak, aby na Johanku nezbylo místo.

„Ty ses na mě zlobil? Promiň, nevěděla jsem, že máš chuť na naše koláče,“ usmívala se na něj Johanka před školou. Jonáš chvíliku přemýšlel, ale pak se rozhodl, že Johanku za svůj hlad potrestá. „Zlobím se pořád. Jsi pěkně sobecká, zbaštěš všechno nejlepší. V létě na puti jsi mi snědla celou cukrovou vatu. A snědla jsi mi u nás čokoládového medvídku,“ vyčetl Johance všechno, nač si vzpomněl. „Vždyť jsi mi to obojí dal,“ chtěla říct Johanka, ale v tom se taky naštvala. „Jsi lhář a protivá. Divím se, že jsem se s tebou tak dlouho kamarádila. Už za mnou nikdy nechod!“ křikla přes rameno a utíkala domů, aby Jonáš neviděl slzičky, které se jí kutálely po tváři. „Tak at!“ dupal Jonáš naštvaně domů a kopal do všechno, co mu přišlo pod nohu.

„Proč sis nevzal svačinu? Měls asi hlad, že? A kde je Johanka?“ přívitala ho maminka otázkami. Jonáš začal mít dojem, že se něco pokazilo. Jen nevěděl přesně co, a tak byl celé odpoledne zticha. Až se maminka bála, že onemocněl. „To od tebe vůbec nebylo hezké, cos Johance řekl. Trocha statečnosti by ti dopoledne víc slušela,“ napomenula ho maminka, když všechno zjistila. „Měl by ses jít omluvit!“ „Já?“ nechtělo se do toho Jonášovi. „Ona mi taky nadávala.“ „Ale ty jsi ministrant a vís, co říká Pán Ježíš. Přátelství s Johankou ti za to stojí, nebo ne?“ Vtom se ozvalo zaklepání a vešla Johanka s krabičkou. „Můžu?“ „Pojď dál,“ vitala ji maminka. „Jonáši, promiň mi, prosím, všechno to škaredé, co jsem ti řekla,“ vyhrkla Johanka. „Babička říkala, že když mají chlapi hlad, tak jsou..., no, jako ty dnes. A tak jsme ti spolu upekly muffiny. Ale některé se mi trochu připekly.“ „Jéééé,“ rozzářil se Jonáš a nedival se na muffiny, ale na svoji perfektní kamarádku. „Fakt je nejlepší ze všech, musím si dávat pozor, ať se na mě už nikdy nerozzlobí,“ pomyslel si.

Otzásky: Kvůli čemu se nejčastěji hádáš? Dokážeš druhému ustoupit? Umíš se omluvit? Jak? Co děláš, když ti někdo ublíží? Když tě rozzlobí? Víš, že odpustit znamená už nikdy nepřipomínat?

Modlitba: Pane Ježíši, odpouštění boli. Ale ty jsi milosrdný, stále nám odpouštíš, každý den, kdykoliv tě prosíme. Pomůžeš mi, abych se to naučil i já?

Když se na někoho rozzlobíš, musíš si dávat pozor na ošklivá slova.

Koutek pro děti

3. Závist

„Vezmi si, co ti patří, a jdil Já chci tomu poslednímu dát jako tobě; nemohu si se svým majetkem udělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?“

Včera se od rána Jonáš snažil pomáhat. Oba starší bratři odjeli s taťkou k babičce opravovat plot a mladší sestřička víc věcí roztáhla, než uklidila, i když tomu tak říkala. Jonáš vyluxoval koberec a mopem vytřel chodbu i schody. Maminka netušila, že mu tatínek uložil, aby se o ni staral jako pořádný chlap, protože ji teď bývá často špatně a musí si lehnout. Když viděl, že po obědě usnula i se sestřičkou, dal se do nádobí. Mávl rukou na kluky, kteří běželi kolem na hráště, když vtom přišla Johanka. „Jonáši, pomůžeš mi s tím drakem? Maminka to moc neumí a on nechce létat?“ „No jo, holka,“ řekl si potichu a předělával uzlíky, aby měl drak vyváženou polohu. „Díky,“ špitla Johanka obdivně, když ho spolu na zahradě vyzkoušela a on vyletěl do obrovské výšky. „Já ti teď za to pomohu uklízet.“ „Už to skoro mám, akorát poličky a odpadky,“ pochlubil se Jonáš. Za chvíli zavoněla z kuchyně maminčina bábovka a sotva vychladla, přihrnul se zbytek rodiny. Tatínek pochválil kluky, jak byli u babičky šikovní a co všechno spolu udělali, maminka zase řekla, že bez Jonáše by nic nezvládla. A pak dala každému na talíř kus té výborné čokoládové bábovky. Jonáš tu dobrotu slupnul jako první a hrnul se do kuchyně pro přídavek. „Už není,“ smála se maminka a sbírala drobečky, co na ni na tácku zbyly. „Tak jsi mohla dát Johance menší kousek, když tu pracovala jenom chvilku. A Marjánka nedělala vůbec nic, ta nemusela vůbec nic dostat, nebo jenom úplný drobek,“ durdlil se Jonáš.

„Jonášku, ta bábovka není odměna za práci, kterou jste dělali. Upekla jsem ji, abyste věděli, že vás mám ráda,“ vysvětlovala maminka. „Tak to jsem se nemusel celý den tak namáhat,“ nechtěl jen tak ustoupit Jonáš. „Jonáši,“ ozval se tatínek, který se taky přišel do kuchyně podívat, „tys mi slíbil, že se budeš chovat jako maminčin ochránce, dokud se nevrátíme. A za to se přece neplatí. Ale protože jsi to tady výborně zvládl, stavíme se zítra spolu na velkou zmrzlinu, chceš?“ naladil taťka Jonáše smířlivěji. Na zmrzlinu šli spolu opravdu jen velmi výjimečně. „A může s námi zítra jít i Johanka?“ zeptal se pro jistotu Jonáš, když si – už úplně usmířený – vzpomněl, že Johanka na zmrzlinu s nikým nechodi. „No, to víš, že může,“ plácl ho spokojený taťka docela chlapsky po rameni.

Otázky: Jak doma pomáháš? Co děláš rád a co nerad? Vadí ti, když má někdo něco jiného než ty? Dokážeš se o svoje dobroty rozdělit s druhými? Co děláš, když vidíš nespravedlnost? Když se děje tobě? Popovidáš si o křivdě s někým dospělým?

Modlitba: Pane Ježíši, občas si hledám, jestli nemají druzí lepší věci než já. Pak se zlobím a závidím jim. Vím, že je lepší naučit se radovat z toho, co mám, a nezávidět. Dnes ti upřímně děkuji za dobré věci, které mám kolem sebe ... (zkus vyjmenovat).

Když se rozhodneme pomáhat, měli bychom se radovat, co se nám povedlo, ne čekat odměnu.

O H L Á Š K Y

V sobotu 30. IX. budou ve farním kostele Povýšení sv. Kříže v Hustopečích sezdání paní Markéta Čapková z Hustopeč a pan Pavel Čapek z Hustopeč.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

Ohlášky:

- * Spolčo mládeže se sejde v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- * V Černotíně se začínají vybírat příspěvky na rádio Proglas a TV Noe.
- * Členové ekonomických rad všech farností se sejdou v pondělí 2. 10. v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.
- * Pracovníci varhanářské firmy Bies dokončují obnovu špičských varhan, které budou předány 3. října přímo ve varhanářské dílně v Hranovnici. Na tuto předávku jsme všichni zváni, kdo by měl zájem, ať se nahlásí během pondělka 25. 9. u P. Františka.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 24. 9. do 1. 10. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
25. neděle v mezidobí 24. 9.	Adorační den Hustopeče	8:00	Za Jaroslava Ryšavého, manželku, rodiče a za živou a † rodinu Hubovu, Jamborovu, Kopeckou a dvo
	Špičky	9:30	Za † Ludmilu a Josefa Goláňovy, syna Mojmíra a živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
Pondělí 25. 9. sv. Kleofáš	Špičky	17:30	Za Bohumila Hraba, manželku, rodiče z obou stran, živou a † rodinu
Středa 27. 9. sv. Vincenc z Paula	Černotín	17:30	Za † Antonii Kaňovskou, manžela, syna a za živou rodinu
Čtvrttek 28. 9. sv. Václav, slavnost	Hustopeče	8:00	Za Ludmilu Vozákovou, manžela a rodiče, Marii a Aloise Vráňovy, rodiče a živou rodinu Za Josefa a Žofii Žemlovy, rodiče z obou stran, sestry, rodinu Výchopönovu, živou rodinu a dvo
Pátek 29. 9. sv. archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela, svátek	Hustopeče	18:00	Za Marii a Václava Majkusovy, živou a † rodinu a dvo
			Za Marii a Bohumila Zahradníkovy, živou a † rodinu a dvo
Sobota 30. 9. sv. Jeroným	Špičky	17:30	Za Bohuslavu Vozákovou, rodiče a synovce Pavla, za živou a † rodinu Hulákovu a Vozákovu
26. neděle v mezidobí 1. 10. Měsíční sbírka Poděkujeme za úrodu	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za † Petra Šnejdrlova, živou a † rodinu Šnejdrlovu a Šindlerovu
	Bělotín	11:00	Za † Františka a Boženu Erlovy, syna Josefa, vnuka Františka, vnučku Radku a dvo
	Vysoká	14:00	Za živé a † farníky a občany z Vysoké

Adorační den v Hustopečích

Na dnešní neděli 24. září připadá adorační den pro farnost Hustopeče n/B. V 8⁰⁰ hod. začneme mši svatou a poté bude vystavena Nejsvětější Svatost Oltářní k soukromé adoraci až do 15³⁰ hod., kdy začne společná adorace, zakončená svátostním požehnáním. Přijďte se, prosím, poklonit Ježíši svátostnému a pomolit se za své rodiny a farnost. Zároveň je to den vzájemných modliteb s bohoslovci kněžského semináře – bohoslovci se tento den modlí za nás, proto pamatujme i my na ně.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614
 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/